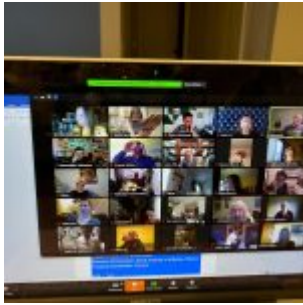

Poezijos neįmanoma uždaryti!

Laima APANAVIČIENĖ

Na štai, jokie karantinai, joks COVID-19 nesutrukdė – JAV lietuvių Poezijos pavasaris įvyko! Tiesa, jis vyko ne „Sielos“ galerijoje, kaip buvo numatyta. Kadangi, pasak šio renginio organizatorės ir knygos „Vėtrungės“ sudarytojos poetės Sandros Avižienytės, „poezija – gyvas dalykas. Jos neįmanoma nei uždaryti, nei apriboti, nei perkelti į kitą datą“, renginys vyko virtualiai. Ir reikia pasakyti, kad balandžio 18 d., šeštadienį, 6 val. vakaro Čikagos laiku arti 100 poezijos mėgėjų, prisijungusių internetu prie „ZOOMpopajavlt20“, tikrai nenusivylė – buvo ir eilių, ir susitikimų su šių metų Poezijos pavasario dalyviais – poetais, ir dainų, ir muzikos. Tad apie viską iš pradžių.

Vakaras prasidėjo Rimanto Pažemecko daina (pagal Roberto Danio žodžius) „Daina dukrai“. Su Poezijos pavasariu visus susirinkusius prie kompiuterių ekranų pasveikino JAV lietuvių Poezijos pavasario rengėja, knygos „Vėtrungės“ sudarytoja Sandra Avižienytė, pasipuošusi Lietuvių Fondo marškinėliais. Vakaro svečius „priiminėjo“ Linas Umbrasas, o „Facebook“ pasirodančius komentarus – Arūnas Šatkus. Renginį įrašinėjo Arvydas Reneckis.

JAV lietuvių Poezijos pavasario rengėja poetė Sandra Avižienytė

Sveikinimo kalbą pasakė Lietuvių rašytojų draugijos pirmininkas kun. Valdas Aušra. Susirinkusieji pagerbė š. m. kovo 28 d. Anapilin iškeliavusią poetę Eglę Juodvalkę. Eglė dalyvaudavo ir JAV lietuvių Poezijos pavasariuose. Paskutiniai jos eilėraščiai išspausdinti leidinyje „Žemyna“ 2019 metais. Susirinkusieji pagerbė ir šių metų Poezijos pavasario dalyvės Teresės Pautieniūtės-Bogutienės vyro Jono Bogutos, kuris paliko žemiškąją pasaulį š. m. kovo 9 d., atminimą.

Pradėdama vakarą S. Aviežinytė pristatė šių metų Poezijos pavasario kūdikį – rinktinę „Vėtrungės“ (sudarytoja Sandra Avižienytė, viršelio dailininkė Karolina Pačekajūtė, korektorė Laima Apanavičienė) ir padėkojo Lietuvių Fondui (LF) už

paramą leidžiant 2019 m. Poezijos pavasario knygą „Žemyna“, ir išreiškė viltį, kad LF parems ir šių metų knygos leidybą.

Šių metų šventėje dalyvavo 32 autoriai iš 11 valstijų. Dėkodama visiems dalyviams renginio organizatorė vylėsi, kad prie šio renginio prisidės JAV LB Kultūros taryba – skirs premijas Poezijos pavasario laureatams ir parems jų knygų leidybą.

Mikrofoną perėmė Lietuvoje gyvenantis dainininkas Vygantas Kazlauskas, sudainavęs pagal Vainiaus Bako eiles parašytą dainą „Mano hobis“.

Vakare dalyvavo nemažas būrys poetų, kurie skaitė savo eilėraščius. Kaip sakė renginio organizatorė, buvo sunku sudaryti darbotvarkę, tačiau virtualus bendravimas pateikė savo formą. Pirmasis savo eilėraščius skaitė Ilinijoje gyvenantis Artūras Šatkus. Baigęs skaityti jis pakvietė savo kūrybą pristatyti Liną Umbrą. Linas skaitymo estafetę perdavė kitiems vakare dalyvaujantiems poetams. „Lipdami į sceną“ ir vienas kitam perduodami skaitymo estafetę eiles skaitė Aldona Petrus, Valdas Aušra, Vilmantija Petruškevičiūtė-McCarthy, Sandra Avižienytė.

Ir vėl skambėjo muzika. R. Pažemeckas padainavo pagal Rudyardo Kiplingo tekstą (vertė Lionginas Pažūsis) parašytą dainą „Jei tu gali“.

Vakaras tęsėsi. Savo kūrybą pristatė Daiva Rudytė-Savickienė (California), Daiva Karužaitė (Illinois), Renata Čiužausk-Markley (Georgia), Algimantas Remeika (Illinois), Jura Michaljanc'as (California), Remigijus Panavas ((New York). Poetas Zenonas Gailius ne tik skaitė savo eilėraščius, bet ir akordeonu pagrojo italų melodiją „Besame mucho“.

Po ilgesingo Zenono grojimo savo eiles skaitė Rasa Stefa Miliauskas (Illinois). Turiu atsiprašyti gerb. Rasos, kad, rašydama straipsnį apie „Vėtrunges“ („Draugas“, 2020 m. 18 d.), dalyvių sąrašė praleidau jos pavardę. Tačiau patvirtinu, kad jos eilės yra ne tik išleistoje knygoje, bet išgirdome ją ir virtualiame renginyje.

Iš Rasos estafetę perėmė Evelina Žilionytė-Hutton, gyvenanti Florida, o dainininkas ir dainų kūrėjas V. Kazlauskas pakvietė pasiklausyti pagal Roberto Danio žodžius sukurtos dainos „Nuotrauka“.

Po šios dainos Indrė Mineikienė (Indiana), skaitydama savo vaikišką eilėraščių,

„skraidino“ internetinėje erdvėje savo darbo lėlę – uodą (Indrė daugeliui pažįstama kaip vaikiškų spektaklių kūrėja). Po jos girdėjome poetus, gyvenančius Iliinojuje: Albertą Valsą, Gabriellą Tymarskis ir Jadvygą Musteikienę.

Renginio pabaigoje dėmesys buvo skirtas 2019 ir 2020 metų Poezijos pavasarių laureatams Algiui Dirdai (knyga „Postmodernistiniai modernizmai“) ir Romualdai Zableckai (knyga „Nuodėmių taurė“). Vakaro dalyvius su Algiu Dirda ir jo kūryba supažindino Aldona Petrus, pabrėžusi, kad Algis rašo ne tik lietuvių, bet ir anglų kalba. Savo eiles jis yra skaitęs „The Poetry Foundation“ bibliotekoje ir jo eilėraščiai anglų kalba yra labai vertinami amerikiečių. Algis paskaitė savo kūrybos eilių.

Po A. Dirdos pristatymo gitarą į rankas paėmė R. Panavas. Jam baigus dainuoti, apie Romualdą Zablecką ir jo kūrybą papasakojo Sandra Avižienytė. Ji pažymėjo, kad Romualdas ne tik rašo eiles, bet ir kuria muziką, daug jo dainų galima rasti virtualioje erdvėje „YouTube“. Jis yra aktyvus Kolorado lietuvių bendruomenės narys. Paklaustas, kodėl jo knygos viršelis baltas, o jo kampe stovi juoda varna, Romualdas sakė, kad šiais laikais stengiamės gyventi virtualiame pasaulyje, kur dažniausiai rodomos gražiausios akimirkos, tačiau gyvenime susiduriame ir su bėdomis. Tad viršeliu jis ir norėjęs parodyti, kad gyvenime yra visko – ir balto, ir juodo.

Pabaigai nuskambėjo dvi dainos pagal S. Avižienytės žodžius: R. Pažemeckas padainavo „Klajūną“, o V. Kazlauskas – „Susitikimas“.

Kiekvienais metais Poezijos pavasario dalyviai ir rengėjai yra apdovanojami menininko Alvydo Pakarklio darbais. Šiam Poezijos pavasariui Alvydas sukūrė medalius. Deja, virtualioje erdvėje jų įteikti nebuvo galima, tad apdovanojimais visus pasieks paštu.

Alvydo Pakarklio sukurtas medalis

Pirmasis virtualus JAV LB Poezijos pavasaris baigėsi. Kaip teigė į renginį „atėję“ dalyviai ir svečiai, jis buvo ne prastesnis už tuos, kai susirinkdavo realiai. Tai – nauja patirtis. Nepaisant visko, kas vyksta aplinkui, jis įvyko. „Nuostabus renginys. Ačiū organizatoriams“, – ant „Facebook“ sienos parašė Kristina Riškutė. O štai Joana Bernote-Zizaitė, turėjusi apipavidalinti renginį, vykiantį „Sieloje“, rašo: „...džiaugiuosi jame dalyvavusi nors ‘on line’. <...> Gera nuotaika, šypsenos, gražios eilės praskaidrino ‘Corona’ pandemijos ‘pavogtą’ šeštadienio vakarą. Manau, kad jis tikrai pavyko, nors ir buvo kitoks. Ačiū Sandrai Avižienytei už visų ‘sujungimą’ ir ačiū visiems Jums, kad esate poetai.“ Ir tokių atsiliepimų buvo ne vienas.

O štai jau kitą rytą mus pasiekė Jadvygos Musteikienės žinutė: „Gal reikėtų sakyti: ‘O štai ir PO’, bet vidus tebėra ČIA ir manu, kad jis dar ne greit, o gal ir iš vis jau niekur neišeis, nes mes apsikabinom širdimis ir Meilės rankomis palietėme vienas kitą. Kokia Šviesa iš mūsų plaukė, Dangus, atrodytų, seniai To laukė. Viduje

lengvumas ir šviesa ir begalinis dėkingumas – kokie mes gražūs, kokie mes stiprūs, apsikabinę širdimi. Ačiū.“

Stebėdama visą susitikimą iš šalies, galiu paliudyti – jis buvo be galo šiltas. Daugelis šiame Poezijos pavasaryje dalyvavusių pirmą kartą buvo „ištraukti į dienos šviesą“. Ir smagu buvo girdėti, kad autoriai, paprašyti susitikimo metu skaityti po vieną eilėraštį, skaitė jų daugiau. Jie pagaliau išdrįso, panoro pasidalinti savo mintimis. Ir tai, be jokios abejonės, yra Sandros Avižienytės nuopelnas. Tai ji ragino, drąsino, kvietė dalyvauti, išklausė daugelio abejones.

Sveikinu JAV lietuvių Poezijos pavasario dalyvius ir linkiu jiems visiems (o ir tiems, kurie dar „rašo į stalčių“) kūrybinės sėkmės. Iki kitų susitikimų.

pasauliolietuvis.lt